

BOG

LØBEREN (/BOEGER/LOBEREN)

Af Signe Maxen (/forfattere/signe-maxen) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A46429788&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/loberen) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?>

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?>

u=<http://litteratursiden.dk/boeger/loberen&title=Løberen>) url=<http://litteratursiden.dk/boeger/loberen&status=Løberen+http://litteratursiden.dk/boeger/lc>

Forelsket og forstoppet. Signe Maxen lader hovedpersonen Sara gå planken ud i prætentios kortroman, der aldrig rigtig fænger.

TAGS:

FORELSKELSE (/TAXONOMY/TERM/3296)

KROPPEN (/TAXONOMY/TERM/5972)

KVINDER (/TAXONOMY/TERM/1)

SOCIALREALISME (/TAXONOMY/TERM/9759)

STORBYEN (/TAXONOMY/TERM/13872)

SUNDHED (/TAXONOMY/TERM/10145)

SYGDOM (/TAXONOMY/TERM/10238)

VENSKAB (/TAXONOMY/TERM/11167)

ANMELDELSE

15 jul.19

(/users/marianne-traff)

Af Marianne Träff (/users/marianne-traff)

Skribent

Forelsket og forstoppet. Signe Maxen lader hovedpersonen Sara gå planken ud i prætentios kortroman, der aldrig rigtig fænger.

Sara er forelsket i en fyr, der er konkurrenceløber. Hun er som i en rus, kan ikke tænke på andet end ham, hun føler sig sindssyg. Døv og blind for hvad der ellers sker omkring hende, har hun kun en tanke. Hun vil have ham! Hun tager ud og ser ham træne, beundrer hans veltrænede krop, hans udholdenhed, hun begærer ham. Desværre er hun ret alene med alle de stærke følelser, og selv da de indleder et forhold, er det helt og holdet på løberens præmisser.

På intet tidspunkt er der tale om kærlig omgang eller ømme ord. Den uigengældte kærlighed er desværre både umulig og uheldig. Sara udvikler selvdestruktiv adfærd og misunder næsten sin meget invaliderede veninde Minni. Hun får omsorg og nærhed, det gør Sara ikke. Disse følelser er selvfølgelig behæftet med skyld og skam, for fysisk fejler Sara jo intet.

'Løberen' er en kortroman, der ikke rigtigt rammer mig. Har jeg ondt af Sara? Lidt

måske, men det er nok stilen, der minder om litterær anoreksi, som generer mig mest. Jeg er ellers fan af det minimalistiske, less is more, men her bliver det kunstigt, og de få ord og sider med kun én linje bliver mere form end indhold.

Kortromanen giver desværre et fragmentarisk og alt for kunstnerisk blik på et kvindeliv, der ellers er meget realistisk og velkendt med uigengældte følelser, sorg, skyld og skam. Men jeg mangler noget, for Sara er forelsket, forstoppet og lidt for meget. Det er synd, for Signe Maxen har, ligesom i forgængeren Sort Galde (<https://litteratursiden.dk/boeger/sort-galde>), fat i noget omkring unge kvinders liv. Hun skriver med en sårbarhed, der godt kunne røre, hvis ikke jeg sad med fornemmelsen af, at dette skulle have været stor kunst.

BOGDETALJER

Andre bøger af Signe Maxen

